

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Theodorus 22. Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

MIRABILIS PVERITIA S. THEODO-
 ri Siceorum Archimandrita 22. Aprilis.

Surius Tom. 2.

Theodorus in oppido Galatarum, quod
 Siceon appellant, patre Cosma matre Ma-
 ria, quæ in diuersorio publico quæstum facie-
 bat, illegitimo quidem thoro natus, sed præ-
 claro sanctitatis omine matri iam grauidæ fuit
 declaratus: quippe quæ noctu secundum quie-
 tem videre sibi visa est stellam miro fulgore
 radiantem suū in vterum de cælo descendisse.
 Itaq; venustum enixa infantulum, sacrifq; vn-
 dis ritu Christiano tinctum, Theodorum ap-
 pellat. Quem dein sexto ætatis anno, mater, vt
 in regia ciuitate ad militiam educaretur, pre-
 tiosis ornatum vestibus, Zona aurea præcin-
 ctum, cæterisq; rebus ad luxum & superbiam
 diligenter instructum in regiam perducere
 cogitabat. Verum ante destinatum diem ap-
 parens illi sanctus Dei martyr Georgius sic-
 am affatur. Ecquod tuum hoc est de puero
 consilium? Missam fac inanem illam gloriæ
 sollicitudinem: Rex enim cæli & terræ hunc
 sibi puerum requirit. Manè igitur somnium
 enarrās cum lachrymis mulier, mors, inquit,
 nati mei appropereat; atque ita labore itineris
 supersedit. Octennis vero factus cum literis
 operam dare cœpisset ob ingenij præstantiam
 egregie proficiebat, nullaque in ipsius mores
 cadebat reprehensio. Pueris quippe colludens
 victor euadebat: Iurare vero, aut maledicere,
 aut

Morum in-
 tegras.

aut aliud quippiam absurdi designare, nec sibi nec alteri permittebat. Quod si ex rebus ludicris pugnae fuisset oborta, illo mox arbitro dirimebatur. Erat in ædibus maternis Stephanus quidam insigni probitate & castitate vir, qui cibis industriè apparandis etiam Principes viros lauto hospitio excipere nouerat. Hic in summo ciborum apparatu ac vitæ licentia quadragesimæ diebus solo pane & aqua vitam tolerabat; cuncta vero laboris & industriæ præmia impèdebat ecclesijs, optimamq; temporis partem precibus pijsue operibus tribuebat. In quo puer spectatæ virtutis exempla obseruans & amore diuino cælitus ardescens, vitam eius æmulari, ac summa contentione vestigijs eius cœpit insilire. Hunc pueri zelum ignorans mater, eum à ludo literario domum reuertentem, cibum capere cogebat. At ille horam prædij subterfugere, atq; in vesperam vsq; ieiunus in Gymnasio hæsitare constituit, deinde vero cum Stephano ad preces Deo nuncupandas ecclesias sub vesperam frequentabat, tandemq; domum reuertens solo pane & aqua vesceretur. Cumq; multum à feminis & Stephano moneretur, vt ederet, eorum monitis acquiescere renuebat. Videns itaq; mater puerum inedia & refectiois tarditate nimis gracilem euasisse admonito ludimoderatore vt Theodorum hora prædij dimittat, eiusdem animum, vt leguminibus saltem vesceretur, pertentat. At is condicto

H 5 tem-

Ieiunium.

Pietas.

tempore à scholis dimissus, prandium nihilo fecius deuitabat, atque in montem vicinum ad B. Georgij ædem se conferebat. Perspicuè vero ab eodem sancto sub forma adolescentis eò perducebatur: & oratorium ingressus diuinarum scripturarum lectioni vacabat. Dein à meridie scholam repetens, domum non ante vesperam redibat: matrique interroganti, cur ad se hora prandij non venisset, ipse excusans respondebat, ita suum languere stomachum, vt nullacibi cupiditate teneretur. Intellecto autem quod in templo D. Georgij demorari consuesset, perductum ad se puerum minaciter increpat, atq; vt à scholis domum rectà reuertatur, iubet. At is de pristina consuetudine nihil diminuens, nullis neque minis neque veneribus, ab instituto suæ abstinentiæ potuit auocari. Accidit porrò Theodorum iam decennem vulgari apud suos morbo correptum de vita periclitari, & in templo S. Iohanni Baptistæ sacro ante aram collocari. Quo loco cum super ipsum de imagine Saluatoris è laquearibus imminente, duæ roris stillulæ cecidissent, morbo repente leuatus & incolumis domum reuertit. Cum autem inter matrem & alias mulieres dormiret accedens Christi martyr Georgius puerum, cæteris interim profundiore somno oppressis, primum quidem sub Stephani specie, dein sub propria persona excitauit: Surge, inquit, puer Theodore, ad precandum S. Georgij oratorium ingredia-

ratio.

diamur. Surgentem vero cum lætitia & alacritate cum essent adhuc tenebræ in templum deduxit. Et multis quidem in via ferarum formis, à dæmonibus eum territantibus, inuadebatur, quos Christi martyr educto gladio profligabat, puerumq; vt crebrius eodem vētitaret, faciebat alacriorem. Cumq; id quotidie factitaret mater & reliquæ feminæ eum diluculo nō inuentum pernoctasse in templo suspicantes, inde per capillos puerum abstraxerunt. Mater vero verberatum filium ad lectuli spondam alligauit, & cibum ei denegauit. Tum nocte illa S. martyr Georgius cuius oratorium puer frequentare optabat, matris tricto ense minabundus apparuit, mortem ei, ni soluat puerum, se illaturum affirmans. E somno igitur experrectæ mulieres, Theodorum soluerunt, blandisque verbis orarunt, ne sibi succenseret quod vapulasset; dein percontantur, cuius auxilio fretus, sic ante lucem prodierit. Quibus ille: Primum, inquit, cum Stephano egrediebar, nunc vero venustissimus mihi iuuenis it comes. Hunc igitur sanctum Georgium fuisse arbitantes, puero libertatem faciunt eundi quo velit, atq; ab omni iniuria sibi deinceps temperant. Annum porro ætatis natus duodecimum in B. Martyris Gemelli æde præferuidæ orationi pernox incubuit; tandemq; visus est sibi Regi magna militum caterua cincto assiste

A. B. Georgio in templum deducitur.

Ob pietatis studium vapulat.

assisteres, & eiusmodi ab eo vocem audire:
 Strenuè pugna Theodoro, vt perfecta in cæ-
 lis militiæ corona potiare. Quibus auditis som-
 no solutus, multo cœpit ardentius bonis ope-
 ribus studioque pietatis insiltere, adeo vt reli-
 quæ humana consuetudine, à primo Epiphaniæ
 die, ad eam vsq; . quæ Christo Domino in ra-
 mis palmarum sacra est, in angusta cellula Deo
 vacaret, eiusq; gratiam multa precum vehe-
 mentia flagitaret. Duabus vero quadragesi-
 mæ hebdomadibus prima nimirum & media
 nemini prorsus sui alloquendi facultatem fa-
 ciebat. Cæterum pius puer vt hymnis & can-
 tibus Dei laudes in Ecclesia cum alijs celebrare
 posset, totum se ad Psalmos Dauidicos memo-
 ria complectendos transtulit. Cumq; in eo
 negotio omnem luderet operam, fusis ad De-
 um ardentissimis precibus, paucis admodum
 diebus totū Psalterium facili memoria com-
 prehendit. Dehinc nouo diuini numinis a-
 more succensus cœpit ecclesias diligenter ob-
 ire, eas præsertim in quibus diuorum memo-
 rias solenni ritu peragi contigisset, per diu-
 ternox orationibus insistere, diuina mysteria
 cum incredibili gaudio percipere, pauperi-
 bus benignè facere, ac deniq; cultum diuinum
 verbis exemplisque amplificare. Viuebat id
 temporis, in loco qui Trapezas dicitur, insig-
 ni pietate vir nomine Glycerius, ad quem
 Theodorus audita eius sanctitatis fama com-
 meauit, vt benedictionis gratiam nanciscere-
 tur.

*Mira ad o-
 pera pieta-
 tis alacri-
 tas.*

*Iugis oratio
 Misericor-
 dia.*

tur. Qui florentem in puero diuinitus virtutem conspicatus, hilari eum vultu suscepit. Cumq; eodem tempore humus nimia siccitate sterileceret, diramq; famem mortalibus minaretur, Glycerius assumpto secum puero ad limina S. Ioannis Baptistæ perrexit, puerumq; monuit, vt flexis secum in terra genibus, imbrem à Deo desideratum precaretur: paruit continuo puer, & peractis cum insita pietate precibus cælum nubibus repente obductum ingentem pluuiæ vim in terram effudit, & imminentem calamitatem magno senis gaudio depulit. Anno dein ætatis quartodecimo relicta cognatione, spretisq; opibus in oratorio viuere decreuit, vbi vt plurimum solo pane victitans, specum sibi sub altaris gradu *Solo pane victitans.* defodit, quam Natali Christi Saluatoris die ingressus, ad Dominicam vsque palmarum incoluit. Aliquando in gelidum flumen ingressus, tam diu in eo perstitit, quoad pedes *Pœnitentiæ rigor.* glacie ac luto compactos vix extraheret: quæ res cunctos spectatores, ipsumque inprimis Theodosium Anastasiopolis antistitem digna admiratione compleuit. Hinc cum in ore *Humilitas.* atque oculis omnium ob illiustrem sanctitatis famam versaretur, maluit inanis gloriolæ auras prudenter declinare, atq; in solitarijs locis adinstar præcursoris inglorius degere. Conscenso igitur excelso admodum monte, petram ad se tegendum idoneam intuitus, speluncam sibi eo loci suffodit obstructoq; aditu,

*Biennio in
spelunca la-
ter, in sum-
ma vita au-
speritate.*

tu, biennio, matre eum velut mortuum iugente, ibidem delituit. Atq; hoc vitæ genus cōscio quodam Diacano delegerat, qui ei ex pacto aquam & aliquantillū cibi ex oleribus ministrabat. Transacto demum biēnio mulieres propinquæ cum Diaconum frequentius ad mōtem cōmeare notassent, suspicatae id quod erat, eum iureiurando obtestantur, vt quid de adolescente nōrit aperiat. At ille cū iuramento impulsus, tūm etiam asperrimum vitæ genus in Theodoro cōmiserans, rem totam locumq; vbi ageret indicavit. Tum ingenti lætitia perfusæ eo conuolant, puerumq; macie & squalore confectum fæto ac vermibus scattentem reperiunt. Credebant se alterum Iob in sterquilinio sedentem contueri. Nec mora inuitum planè ac reluctātem domum primo, inde quasi iam moriturum ad S. Gregorijædem abripiunt. Plorabat per acerbè mater, cæteræque mulieres ærumnis adolescentis illachrymabant. Cum autem hæc religiosissimus Anastasiopolis Episcopus Theodosius accepisset, statim ad eum in oratorium accedens, viso capitis eius vlcere contremuit, & cum eum salutasset, Lectorem declarauit. Magno autem labore sordes eius abluerunt, & pannis lineis vlcera eius abstergentes capitis comam totonderunt. Postridie vero Anastistes Theodosius eum Subdiaconum, Diaconum & Presbyterum instituit: ac sacra benedictione munitum à se dimisit. Beatus vero

Theo.

Theodorus id temporis non nisi duodeuiginti años impleuerat. Quapropter multi Episcopum inculcabant, quod Theodorum ante legitimam ætatem ad Presbyterij dignitatem prouexisset: verum ille quamuis se canones scire assereret, adultam tamen & nobilem virtutem in Theodoro, non ætatem spectandam esse affirmabat, quemadmodum & Paulus Timotheum ætate iuuenem Episcopum constituerat. Quibus auditis omnes in Sententiam Episcopi iuerunt. Nouus autem Christi athleta Theodorus proficiebat sapientia spiritali, & gratia Dei erat cū illo. Habent hic, ut ait Georgius S. huius Theodori discipulus, pueri & adolescentes, in quo angelicam eius vitam, & ab omni crimine remotam imitentur.

AGON S. GEORGII MARTTIS

23. Aprilis Surius Tom. 2.

S Georgius natione Cappadox magnanima virtute martyr, Diocletiano in Christianos crudelitatem spirante, sua se spōte fortissimus athleta Christi in orchestram dedit. Cum enim ob generis nobilitatem, corporis pulchritudinem, viriumq; præstantiam militum esset Tribunus declaratus, & adhæc propter inuictum in bellicis certaminibus robur Comitibus titulo ab Imperatore insignitus, heroica virtute decreuit, nanissimas huius sæculi vanitates pro amore Domini Iesu prodigere. Ita q;

Itaq;